

Mừng Xuân 2009 Cùng Mẹ Q74_VN.

Mấy hôm trước ngày phát động VDM, Mẹ của Anh Anh từ Châu Đốc lên chữa bệnh và phải về đột xuất trước Tết, hay tin nhóm chúng tôi vội đến thăm và chúc tuổi Mẹ để hôm sau Mẹ ra về. Mẹ rất cảm động và ân cần thăm hỏi, cảm ơn các con đã thực hiện một chương trình đầy ý nghĩa này. Mẹ sẽ luôn cầu nguyện cho các con.....

Mẹ luôn vui khi nhìn thấy các con bên Mẹ

Một sáng đẹp trời thứ bảy ngày 10/1. Một buổi sáng cuối đông, tiết trời năm nay trở lạnh hơn mọi năm, Xuân gần đến, vẫn còn vương vương cái lạnh mà Sài Gòn hiếm khi có, Q74 chúng tôi hẹn nhau tại Cafe Hoa Nắng trong cư xá Bắc Hải uống Café, dùng điểm tâm và chờ đông đủ phân chia nhóm thăm viếng, chúc Tết Mẹ nhân dịp Xuân về.

Có mặt tại quán Cafe có Phi Long ,Tri Phương, Dũng A, Anh Tuấn ,Anh Anh ,Lê Phượng ... Sau đó, chia làm 2 nhóm : AA, Dũng A, Tri Phương đã thu xếp xong và lên đường đi trước. Nhóm chúng tôi có Phi Long ,Tuấn Anh, Lê Phượng ngồi chờ Kim, nhưng cuối cùng Kim cũng không đi được.

Phi Long hướng dẫn Nhóm 1 : Đến thăm Mẹ Kiều Loan đầu tiên, sau đó Kiều Loan sẽ cùng nhóm đi thăm những bà Mẹ khác. Bà cụ 88 tuổi nằm một chỗ đã 2 năm. Không ăn được bằng miệng mà chỉ truyền ống, cụ không nói được.....Phi Long quỳ xuống ghé sát tai Mẹ :

- *Mẹ ơi, chúng con là những đứa con Q giờ đây được gặp nhau... Xuân về chúng con mừng tuổi Mẹ.... mong Mẹ khỏe mãi, để chúng con được nói lời cảm ơn mỗi độ Xuân về.... Cảm ơn Mẹ đã nuôi dạy chúng con khôn lớn như ngày hôm .....*

Phi Long và Phượng gởi món quà..... Đôi mắt Mẹ đã ánh lên một tia sáng dịu hiền. Lúc đó Tuấn Anh đã nhanh chóng ghi lại hình ảnh cảm động ấy vào máy chụp hình.

KLoan gặp được chúng tôi lần đầu vào ngày truyền thống của Q74 Xuân 2008. Trong năm, khi Mẹ nằm Bệnh Viện chúng tôi có đến thăm, Mẹ còn biết và trò chuyện cười với chúng tôi. Nhưng hôm nay thật ngỡ ngàng khi gặp lại Mẹ, chỉ nghe và không nói được gì. Những lời nói ấy của năm trước, Mẹ nghe và nhìn chúng tôi đó, Nhưng.....không nói được lời nào. Chiếc máy hình chụp lưu niệm Mẹ và chúng tôi, và...không biết Mẹ cảm nhận được gì ? Một chút vui khi được đến thăm Mẹ, thật buồn, thật ngậm ngùi khi nhìn Mẹ như thế này ...

Biết bao điều trong đôi mắt Mẹ khi nhìn chúng con ?

Địa chỉ thứ hai là nhà mẹ Xuân Hùng. Đi lòng vòng qua những con hẻm nhỏ chỉ vừa đủ một chiếc xe, gần nhà thờ Thăng Long cuối cùng chúng tôi cũng gặp được Mẹ với nụ cười rạng rỡ. Với cái tuổi 82 mẹ đã già, dáng Mẹ nhỏ nhắn, khắc khổ, nhưng nhanh nhẹn, giọng nói vẫn sang sảng trên căn gác gỗ ọp ẹp. Mẹ chỉ lên bàn thờ kể về người cha của Xuân Hùng, khi Ông hy sinh Mẹ đã ở vậy nuôi các con, những tâm sự mãi tuôn trào như một cuốn phim nhiều tập.... Mẹ còn đi chợ nấu cơm được, chúng tôi quây quần quanh Mẹ, trò chuyện với mẹ thật vui.... Chúng tôi mừng cho sức khỏe của Mẹ.

Mái tóc, đôi vai gầy, vết da nhăn của Mẹ. Và Mẹ..... đã khóc vì sung sướng

Sau đó cả nhóm đến thăm mẹ Xuân Tùng. Mẹ rất nhanh nhẹn, vui vẻ nói chuyện không dứt ra được. PL khôi hài làm mẹ và cả nhóm cười lăn cười bò. Chúng tôi chuyện trò với Mẹ, và vợ chồng Xuân Tùng rất cảm động với những ý nghĩa của chương trình VDM năm nay.

Các con làm Mẹ vui quá .....

Đến gần trưa mới đến nhà của Thịnh. Sau bữa cơm thân mật ở nhà Thịnh chúng tôi qua nhà thăm mẹ Thịnh. Khi đến, Mẹ Thịnh vui như Tết. Mẹ vui mừng, cảm động khi thấy những đứa con Q trong những ngày giáp Tết, rất bận rộn mà vẫn đến thăm Mẹ. Mẹ kể rất nhiều chuyện, huyền thuyên..... Lưu Luyến không muốn cho các con ra về.....Tay nắm chặt tiền chúng tôi ra đến ngoài ngõ, hẹn gặp lại năm sau và gửi lời cảm ơn các ACE ở Hải Ngoại và VN đã đến thăm chúc tuổi Mẹ.....

77 Tuổi mà vẫn luôn yêu đời

Trên cùng tuyến đường ghé đến nhà Mẹ của Trần Thị Kim. Mẹ hiền hòa, phúc hậu, khuôn mặt thật vui khi tiếp đón chúng tôi... tâm sự cùng chúng tôi rất nhiều chuyện trong quá khứ, Mẹ cảm động nhiều khi được các con thăm Mẹ...

Nụ cười, ánh mắt nhân hậu của Mẹ luôn sáng ngời khi nghĩ về những đứa con

Gặp lại Mẹ của Minh Châu và Mẹ của Mệnh, không ngờ một năm qua hai Mẹ đau nặng, sức khỏe sút rất nhiều so với năm trước chúng tôi đến thăm, nhất là Mẹ của Mệnh, đi và nói thật khó khăn .....

Mẹ Của Lê Minh Châu năm 2008

và chỉ một năm sau

Đi về hướng Tân Phú thăm Mẹ của Chí Thành. Mẹ mới đi chùa về, rất mừng khi các con đến chúc tuổi Mẹ, những câu chuyện vui chúng tôi kể Mẹ cười mãi, không muốn chúng tôi ra về ... mẹ thật model với chiếc khăn đội đầu Hip Hop nụ cười móm mém. Mẹ ngồi nhai tràu kể cho chúng con nghe chuyện mẹ thời con gái.

Được khen.....nụ cười móm mém cũng vẫn vui

Ghé đến thăm Mẹ Lê Phượng, em gái Phượng nhanh nhẹn tiếp đón và ân cần đãi 1 chầu bún bò no nút bụng. Mẹ của Phượng ngày thường trầm ngâm ít nói, nhưng năm nay Mẹ nói chuyện nhiều hơn khi thăm hỏi, mỗi khi được khen, chúc tuổi Mẹ nở nụ cười rung rinh mái tóc bạc phơ. Mẹ cười hiền hòa, trầm ngâm nhưng trong lòng rất vui. Đang ngồi ăn nhóm Tri Phượng, AA, Dũng A cũng vừa xong nhiệm vụ và cùng đến nhà Lê Phượng, chuyện trò thêm rôm rả hơn ...thật là vui.....

Đàn con cùng quây quần bên mẹ.....

Rồi hai nhóm cùng đến thăm trạm cuối cùng là Mẹ của Tri Phương, rất xúc động khi gặp Mẹ. Mẹ đã nằm mấy năm nay trên giường, thân hình gầy gò, nhắm mắt không nhìn chúng tôi...nhưng mẹ biết hết.. Những lời chúc chúng con nói Mẹ có nghe ? Lúc Anh Anh ghé vào tai mẹ nói những lời chúc chân thành, đôi mắt mẹ những giọt lệ lăn dài xuống gối.... Chỉ nhìn.... lặng lẽ .... không cảm được nước mắt khi thấy Mẹ bất động..... Chúng tôi nắm tay Mẹ chào ra về, tay Mẹ nắm chặt giữ lại, miệng mấp má như muốn nói gì đó... đôi mắt yếu ớt nhìn lặng lẽ. Khuôn mặt gầy, mắt nhắm, nhưng tay thì giữ lại ...không ai nói gì.... trong chúng tôi mỗi người một suy nghĩ...

" Cuộc đời phù du quá, rồi đến một lúc nào đó chúng con cũng sẽ như Mẹ. Tuổi già đâu chừa một ai ? Nhưng con biết Mẹ sẽ vui và hạnh diện, khi có những đứa con luôn nhớ đến Mẹ...dù trong cuộc sống bộn bề, vất vả....! "

Thật bù nuối....

con biết Mẹ sẽ vui và hạnh diện, vì có những đứa con luôn nhớ đến Mẹ...

Song song ngày hôm nay, AA và Tri Phương phụ trách Nhóm 2, cũng đã thăm các Mẹ :

Thăm Mẹ Tổng Thị Ana 76 T – Mẹ Diệp Thị Hoa .

Thăm Mẹ Nguyễn Thị Nhã 81 tuổi, Mẹ Nguyễn Thanh Tùng và em gái .

Thăm Mẹ Vũ Thị Ngươi 81 tuổi . Mẹ bạn Phạm Quang Tuyền .

Thăm mẹ Nguyễn Thị Tâm 76 tuổi . Mẹ bạn Đỗ Văn Thời .

Thăm Mẹ Nguyễn Thị Sen 88 tuổi , Mẹ bạn Tạ Văn Nam.

Thăm Mẹ Lê Thị Bảy 76 tuổi , Mẹ bạn Bửu Minh .

Mẹ Vũ Thị Thanh 83 tuổi . Mẹ Bạn Vũ Sơ Thắng .

Thăm mẹ Vũ Thị Tĩnh 73 tuổi , mẹ bạn Hoàng Kim Bình.

Mẹ Cao Thị Chiên 80 tuổi , mẹ bạn Nguyễn Hoa Lý.

Mẹ không thể ngồi được. Mẹ nằm trên giường bệnh nhưng vẫn tươi cười hân hoan, lắng nghe từng lời thăm hỏi của mấy đứa con Q.

Rời nhà TP, thành phố đã rực rỡ ánh đèn.Tất cả mọi người ai ai cũng mang một tâm trạng.... Buồn vui lẫn lộn...Nhưng hạnh phúc có lẽ còn đọng trên gương mặt của các bà mẹ Q. Trời đã tối chúng tôi chia tay nhau, hẹn gặp nhau ngày mai.

.....Sáng hôm sau.....

Sáng nay trời lạnh hơn. Vì hôm nay phải đi xa hơn, nên từ sớm chúng tôi đã tập trung đông đủ, có : Phi Long, Anh Anh, LPhượng, KLoan, hôm nay còn có thêm KPhượng nữa. Vậy là thấy vui rồi. Điểm đến đầu tiên là nhà Mẹ của Đàm Quang Chung. Không có Chung ở nhà, chỉ có Em gái bị bệnh đang ở nhà cùng Mẹ. Em gái ngạc nhiên thắc mắc hỏi :

- Nghe nói ngày 18 mới đến thăm Mẹ Em mà ! Nhưng AA liền giải thích :
- Vì Mẹ là Mẹ đặc biệt nên được BTC đi thăm, nhưng Mẹ cũng là Mẹ của 74, nên nhóm 74 vẫn đến thăm Mẹ chứ.

Chúng tôi Chúc Tết và kèm thêm món quà nhỏ đến tặng Mẹ. Mẹ lặng nhìn chúng tôi thều thào nói :

- Cám ơn tất cả các con nhé....

Mẹ nhìn chúng tôi chụp hình...nghe chuyện... gật đầu....cười nhẹ .... Mẹ rất vui khi biết sẽ còn được BTC VDM ghé thăm nữa.

Ra khỏi nhà Chung, vòng ra đường Vĩnh viễn rồi đến chợ Nhật Tảo, cả nhóm đến nhà Mẹ Ngọc Phước, nhà riêng Phước thì ở Q8 và Phước đang đi làm, Nhưng Mẹ Phước thì sống với cô Em gái ở chợ Nhật Tảo. Phước chưa hề đến với Bạn bè lần nào, cả những lần Bạn bè nhóm 74 họp mặt, nhưng vẫn thăm hỏi nhau qua phone, biết Phước còn Mẹ và nhóm đến thăm.

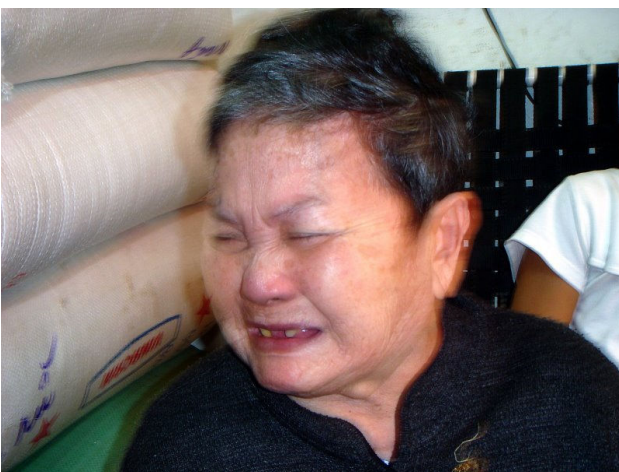
Năm nay lần đầu thăm Mẹ. Sau mấy chục năm các con lại thăm và Mừng tuổi Mẹ. Mẹ bật khóc thành tiếng khi nỗi cảm xúc trào dâng. Mẹ nào cũng thế, đều khóc khi được thăm lần đầu, và rất vui khi được tâm sự với các con. Những điều chưa được kể với ai sau mấy chục năm, đó là những món quà rất quý đối với tất cả Mẹ Q. Mẹ Phước rất cảm động và đã khóc nghẹn ngào, Mẹ nói không ngờ đã bao nhiêu năm rồi mà các con vẫn còn nhớ đến nhau, và lại còn đến thăm Mẹ.

AAnh và PLong thay phiên nhau nói về chương trình VDM là năm thứ hai, cũng như về những tình cảm tấm lòng của Bạn bè gởi nơi đây.

- Trong này là thiệp chúc xuân và chút quà, tuy nhỏ nhưng tất cả là tấm lòng của các con QGNT. Năm nay chúng con đến thăm các Mẹ, nhưng vì chúng con mới biết Mẹ nên là lần đầu.....

Mẹ vui cười và nói chuyện nhiều hơn.

- Mẹ cảm ơn các con QGNT..... và không quên chúc Tết chúng tôi.

Mẹ rất vui.... Và những giọt lệ VÀNG đã tuôn trào

Điểm tiếp đến là nhà Mẹ Thúy Phượng, dù Mẹ nằm trong DS Mẹ KT, nhưng nhóm 74 vẫn ghé thăm và biếu quà Tết, vì cũng là Mẹ của 74 mà. Mẹ rất vui và quý các con, mời nước và cùng nâng ly, Mẹ nhìn khỏe và rất tươi vui, KP và AA hẹn sẽ ghé thăm Mẹ chính thức vào tuần sau cùng nhóm KT. Thúy Phượng thấy vui và hôm nay rảnh nên xin phép Mẹ tháp tùng cùng nhóm chúng tôi, đi thăm Mẹ những Bạn khác mà chúng tôi còn đang ..đi tiếp. Thế là nhóm thành 6 người.

1...2...3....Dzô

Lên đường, chúng tôi theo hướng Công Viên Đầm Sen về nhà Mẹ bạn Mệnh. Mệnh đưa chúng tôi lên lầu 3 thăm Mẹ. Mẹ năm nay yếu hơn năm ngoái, không còn đi lại và cần phải chăm sóc nhiều hơn, Mẹ cũng rất vui, nhưng không còn kể những chuyện ngày xưa cho chúng tôi nghe nữa, mà suy tư hơn, thêm một năm Mẹ già yếu hơn.

Mẹ của Nguyễn văn Mệnh 2008

Và bây giờ 2009

Tươi cười cùng Mẹ

và ngả nghiêng cùng Mẹ

Ra về là đã trưa, gọi cho Thúy Hiền hỏi nhà Mẹ, may mắn là Thúy Hiền cũng đang ở nhà với Mẹ bên Q12. Đã trưa lại đói và đường còn quá xa, Nhưng lời mời của Thúy Hiền cũng quá hấp dẫn.

- ***Nhất định phải đến nhà Hiền ăn cơm đấy nhé !!***

Thế là phải để bụng đói mà đi tìm nhà Thúy Hiền, từ Đầm sen Q11 đến Q12 có là bao xa nhỉ ?. Vậy là phải vượt qua hơn 10 cây số giữa trưa nắng và bụng đói, ái dè...đường vòng vèo mà lại là khu mới nên chẳng ai biết đường, gọi Thúy Hiền để chỉ đường nhưng cũng không phải là dễ tìm. đi một chút ngừng lại để hỏi thăm...và cứ thế... rồi cũng tìm ra Hãng Bia Tiger. Đứng chờ Hiền ra dẫn vào nhà.

Nhà Mẹ rộng và mát quá. Mẹ bảo tối hôm qua có nhóm Bạn của Hòa 71 cũng mới ghé thăm Mẹ và đùa vui lắm. Mẹ cười nói và kể chuyện rất vui, Mẹ kể thật nhiều chuyện xưa và còn nhận xét chúng tôi, khen bạn này trẻ nhất bạn kia trẻ nhì....thứ tự thật là vui. Còn bảo chúng tôi ăn cho hết những món Mẹ mời, ăn thêm chén chè chuối và còn hát Karaoke đến chiều. Mẹ của Thúy Hiền rất cảm động khi các con đến mừng tuổi Mẹ. Chúng tôi đều thấy được niềm vui, được trò chuyện ... những tình cảm thân thương thật ấm áp.

Mẹ con ta cùng uống nhé....1.2.3....

Con hát Mẹ khen ...H.A..Y

Để Mẹ nghĩ xem.....Hồi đó.....!

Mẹ nói : Chỉ ngày Chủ Nhật các con về thăm Mẹ, và hôm nay, có chúng con nhà Mẹ mới đông vui như thế thôi.

Trời đã về chiều, vì còn phải thăm Mẹ PL nữa trên đường trở về, chứ không Mẹ cứ muốn giữ chúng tôi thật lâu. Cuối cùng, cũng phải chào Mẹ để ra về.

Trở ra con đường mà chồng Thúy Hiền chỉ đi cho gần, ai dè đâu... càng đi càng thấy ....con đường đau khổ, đá to đá nhỏ, ổ voi bụi đỏ, đường càng đi có khi tưởng chừng như là ngõ cụt rồi vì rất khó đi và nhỏ hẹp, phải xuống xe dẫn bộ vừa mệt vừa đẩy xe vừa buồn cười. Thế là PL lấy máy ra chụp lại cái cảnh này.

Hà hà ... qua rồi con đường đau khổ, cả nhóm cười hả hê...

Lên xe nào ..tiếp tục.

Con đường vào nhà Mẹ PL năm nay được tráng nhựa tốt hơn. Vào thăm, Mẹ thật là vui, Mẹ kể về những ngón chân của Mẹ cứ phải tháo khớp do căn bệnh Tiểu đường lâu năm hoành hành. Cứ vài tháng là vào Bệnh Viện, vừa qua Mẹ mới nằm BV và tí nữa là phải tháo ngón chân cái. Mà mất ngón này sẽ không thể đứng vững được, may mà Mẹ kết hợp Đông Tây và chịu uống thuốc, dù rất khó uống và đắt tiền nên mới cứu được ngón chân này. Mẹ còn giới thiệu cho chúng tôi về loại thuốc này. Sức khỏe Mẹ năm nay yếu hơn, vì mấy lần vào Bệnh Viện trong năm do bệnh Tiểu Đường, Cao Huyết áp....

Chúng tôi ra về lúc 6g chiều, mệt là vì đường xá đông đúc, kẹt xe..., bụng đói, về đến nhà hồi tưởng lại những gì trong ngày....Một Niềm Vui dâng trào, ...

Hôm sau là ngày cuối cùng, ngày thứ ba thăm các Mẹ Q 74.....sẽ đến các địa chỉ thật xa nên Thịnh lấy xe hơi chở chúng tôi. Chúng tôi lại tiếp tục lên đường.

Mẹ Đặng thị Minh Cẩm 76 tuổi, Mẹ bạn Trần Tuấn Anh.

Thăm mẹ Nguyễn thị Hai 82 tuổi, Mẹ của người bạn quá cố Phan văn Phương.

Thăm mẹ Trần thị Ra 79 tuổi, mẹ bạn Cao Bảo Trị.

Mẹ Tôn Nữ Kiều Lam 77 tuổi, Bà mẹ Q 74 đẹp nhất. Mẹ bạn Lê Minh.

Năm nay, chúng tôi không còn được chúc tuổi Mẹ của Đình Ninh nữa ... Vì Mẹ đã ra đi...
Thoảng đâu đây có nỗi buồn vui xen lẫn trong câu ca....

Mẹ già như chuối chín cây

Gió lay Mẹ rụng con đành mồ côi .....

Một ngày nào Mẹ tôi, Mẹ Bạn, Mẹ Anh ... sẽ không còn nữa .....

Còn đâu tiếng gọi _ MẸ thân yêu...

Năm nay Q 74_VN thăm và chúc thọ 28 bà Mẹ Q74. Nét đặc trưng của các Mẹ Q chính là những bà Mẹ trẻ cô đơn, góa bụa, thăm lặn nuôi con trong khó khăn, gian khổ, nhưng chưa từng được nhắc nhớ, được biết đến công khó ấy để Tri Ân. Các Mẹ cứ lặng lẽ chịu thương, chịu khó độc hành chần dặt đàn con thơ. Dãi dầu qua bao tháng ngày lặn lội, bỏ phở tuổi Xuân, chỉ chăm cho cái đói, cái no, việc học hành của đàn con nhỏ dại. Sao cho con trưởng thành nên người, chỉ khi đó Mẹ mới tạm yên lòng, và cũng là khi tóc đã nhạt màu mưa nắng. Lưng đã mỏi, gối đã chồn....

Một cuộc đời lặng lẽ trôi qua mà chính các Mẹ cũng không nhận ra. Thế nên, Các Mẹ Q lần đầu tiên nghe những đứa con Q, đến Tri ân và tôn vinh Mẹ thì các Mẹ đều khóc. Những giọt nước mắt như những nỗi niềm cam nín, bao lâu nay không thể kìm nén được bật trào như nước vỡ bờ. Mẹ Q khóc nhưng đó cũng là những giọt nước mắt của lòng của dạ, của trái tim nhân hậu. Những giọt nước mắt ấy chính là những giọt NƯỚC MẮT HẠNH PHÚC.

Trong lúc đi mừng tuổi Mẹ có nhiều niềm vui, thật nhiều cảm xúc về những câu chuyện kể của các Mẹ. Các bà Mẹ Q như trái chín trên cành, phất phơ trong gió chướng, những khuôn mặt khắc sâu nếp nhăn thời gian. Nhưng Mẹ vẫn vui cười với các con ngồi vây quanh...Mẹ nào cũng vui hơn, trò chuyện thân tình hơn, nụ cười rạng rỡ hơn, khi năm nay chúng tôi đến chúc tuổi Mẹ lần thứ 2... Có đi thăm các Mẹ mới cảm nhận được những phút giây hạnh phúc các Mẹ dành cho mình thật đáng quý. Ngay cả Mẹ tưởng như bất động, vì sống thực vật đã 2 năm cũng lắng nghe và biểu lộ cảm xúc, bằng cách xiết chặt tay các con đang thăm thì bên tai Mẹ lời yêu thương....

Nếu năm 2008 các bà Mẹ Q74 rơi nước mắt vì hạnh phúc, thì năm nay các Mẹ Q74 đều cười hân hoan, rạng rỡ và tràn đầy hạnh phúc khi gặp lại những đứa con Q 74. Có nhìn được khuôn mặt ấy nở nụ cười hân hoan, rạng rỡ, thì mới cảm nhận được niềm hạnh phúc nhẹ nhàng trào dâng trong lòng những đứa con Q. Có lẽ không đủ lời để diễn tả hết cảm xúc của Mẹ trong những lần thăm Mẹ Q.

Tôn vinh Mẹ Q đã dần là một tập quán của những đứa con Q 74.

Hạnh Phúc của chúng con chính là những nụ cười của Mẹ mỗi độ Xuân về.

Xin cảm ơn BTC VDMQ Hải Ngoại và BTC VDMQ VN đã tạo điều kiện cho chúng tôi được chung tay, góp sức chương trình đầy ý nghĩa này.

XIN CHÂN THÀNH CẢM ƠN,

NHÓM phóng viên VDM Q74 thực hiện

- Xem thêm một số Link hình ảnh VDM của Nhóm Q 74 :

http://picasaweb.google.com/longdp01/VDM2009_Q74#slideshow

http://picasaweb.google.com/longdp01/VDM2009_Q74#

<http://family.webshots.com/album/569637923UThHLC?vhost=family&start=0>